Hüzün Kokardı

— *Melek Taguşar* · 14 Ocak 2012

Gözlerine baktıkça kendimi kaybederim
Benliğimi sende buldukça bin bir pişmanlıklar çekerim.
Hüzün kokardı bakışların.

Sen fark etmezdin, Ama ben bilirdim.
Gamzelerine göm beni öldür derdim
Gülerdin. Kıyamam ki derdin.

Hüzün kokardı tenin.
Dokunamazdım korkardım.
Yabancılaştırırdım kendimi sana
Sen göremezdin.

Bağırışlarını duyardım beynimin en kuytu köşelerinde
Gözyaşların damlardı yüreğimin en derinine.

Hüzün kokardın sen ...
Bilirdim.
Kimler incitti seni bir tek onu bilemezdim.
Bende mi kırdım yüreğini.
Daha kimler kıracaktı belki de benden sonra seni

Hüzün kokardın can buram buram
Anlamazdın ben anlardım yaralı olduğunu
Kıyamazken kıydım ya sana ben ona yanarım.

Sigara yakardın durmadan ,
Daha birinin dumanı gitmeden diğerini çekerdin içine.
Küllerini savururdun her yere.

Hüzün kokardı sözlerin;
Tek tek ipe geçirirdin harfleri
Sonra koparırdım boncuk gibi dağılırdı;
yerlere kelimelerin.
Üstüne basar çiğnerdim.

Hiç düşünmeden seni.

Hüzünlü insandın sen,
beni sevmenden tanıdım seni
Yalvarışlarından, haykırışlarından.
Sonra gidecek olmandan tanıdım .

Hüzün taşırdın , hüzün kokardın
Ve adım adım giderdin.
Dur deseydim bilirim dönerdin.
Ama dur demedim .
Ve gönderdim.

“Hüzün kokardı adımların ama bilmezdin...”